شمارهٔ کارت: ۱۲۸
۵۷۰

ترجمه و برداشتی
از
قرآن مجید
جزوهٔ هفتاد و نهم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

بِسْمِ اَللّٰـهِ اَلرَّحْمٰنِ اَلرَّحِيـمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمين وَ الصَّلاةُ

وَ السَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِه اَجْمَعين لاسِيّمـا عَلىٰ

بَقِّيَةِ اللّٰه رُوحى وَ اَرْواحُ الْعالَمينَ لِتُرابِ مَقْدَمِهِ الْفِداء

«پیشگفتار»

این جزوه با موضوع بندی مسئلهٔ «تزکیهٔ نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه‌ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه‌ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیهٔ نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیهٔ نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می‌نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتّی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمائی است که برای تدّبر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حق جلّ و علا یادآوری شده است.

تا انشاءالله سالکین الی اللّه با تأمّل زیادتری موفق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می‌شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیاتی که مربوط به تزکیهٔ نفس است را پشت سرهم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سائر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه‌ای آورده خواهد شد انشاءالله.

به امید موفّقیّت والسلام

سیّد حسن ابطحی

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ

آیات ۹۱ ـ ۱۱۳ از سورهٔ صافات

فَرٰاغَ اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ فَقٰالَ اَلَا تَأْكُلُونَ (۹۱) مٰا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ (۹۲)
فَرٰاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ (۹۳) فَأَقْبَلُوٓا اِلَيْهِ يَزِفُّونَ (۹۴) قٰالَ
اَتَعْبُدُونَ مٰا تَنْحِتُونَ (۹۵) وَ اللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَ مٰا تَعْمَلُونَ (۹۶) قٰالُوا
اِبْنُوا لَهُ بُنْيٰانًا فَأَلْقُوهُ فِى الْجَحِيمِ (۹۷) فَأَرٰادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنٰاهُمُ
الْأَسْفَلِينَ (۹۸) وَ قٰالَ اِنِّى ذٰاهِبٌ اِلٰى رَبِّى سَيَهْدِينِ (۹۹) رَبِّ هَبْ لِى مِنَ
الصّٰالِحِينَ (۱۰۰) فَبَشَّرْنٰاهُ بِغُلٰامٍ حَلِيمٍ (۱۰۱) فَلَمّٰا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْىَ قٰالَ
يٰا بُنَىَّ اِنِّى أَرٰى فِى الْمَنٰامِ اَنِّى أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مٰاذٰا تَرٰى قٰالَ
يٰا أَبَتِ افْعَلْ مٰا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِى اِنْ شٰاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰابِرِينَ (۱۰۲) فَلَمّٰا
أَسْلَمٰا وَ تَلَّهُ لِلْجَبِينِ (۱۰۳) وَ نٰادَيْنٰاهُ اَنْ يٰا اِبْرٰاهِيمُ (۱۰۴) قَدْ صَدَّقْتَ
الرُّءْيَا اِنّٰا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ (۱۰۵) اِنَّ هٰذٰا لَهُوَ الْبَلٰاءُ الْمُبِينُ (۱۰۶)
وَ فَدَيْنٰاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ (۱۰۷) وَ تَرَكْنٰا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِينَ (۱۰۸) سَلٰامٌ عَلٰى

إِبْرٰاهِيمَ (۱۰۹) كَذٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ (۱۱۰) إِنَّهُ مِنْ عِبٰادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ (۱۱۱)

وَ بَشَّرْنٰاهُ بِإِسْحٰاقَ نَبِيًّا مِنَ ٱلصّٰالِحِينَ (۱۱۲) وَ بٰارَكْنٰا عَلَيْهِ وَ

عَلىٰ إِسْحٰاقَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمٰا مُحْسِنٌ وَ ظٰالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ (۱۱۳)

ترجمهٔ آیات ۹۱ ـ ۱۱۳

او مخفیانه به طرف خدایان آنها رفت. به خدایان آنها گفت: آیا غذا نمی‌خورید؟ (۹۱)

شما را چه شده که حرف نمی‌زنید؟ (۹۲)

پس به طرف آنها رفت، با دست راستش ضربتی بر آنها زد. (۹۳)

مردم با شتاب به طرف او رفتند. (۹۴)

ابراهیم گفت: آیا آنچه را که می‌تراشید، عبادت می‌کنید؟ (۹۵)

و حال آنکه خدا شما و آنچه را که می‌سازید، خلق فرموده است. (۹۶)

گفتند: کوره‌ای از آتش برای او بنا کنید و او را در آن جهنّم بیندازید. (۹۷)

و خواستند به او نیرنگی بزنند، ما آنها را از پست‌ترینها قرارشان دادیم. (۹۸)

و ابراهیم گفت: من به سوی پروردگارم می‌روم. پروردگارم به زودی مرا راهنمایی می‌کند. (۹۹)

پروردگارِ من، به من فرزندی عنایت کن که از صالحین باشد. (۱۰۰)

پس ما او را به پسری بردبار بشارت دادیم. (۱۰۱)

و چون ابراهیم با فرزندش به «سعی» رسید، گفت: ای پسرم، من در خواب دیده‌ام که تو را ذبح می‌کنم. پس دقّت کن، نظر و رأی تو چیست؟ پسر گفت: ای پدرم، آنچه را که امر شده‌ای، انجام بده. به زودی مرا انشاءاللّه از بردباران خواهی یافت. (۱۰۲)

پس وقتی که هر دو تسلیم شدند و ابراهیم پیشانی او را به خاک گذاشت. (۱۰۳)

و ما او را ندا دادیم که ای ابراهیم! (۱۰۴)

قطعاً تو به رؤیایت تحقّق بخشیدی. ما نیکوکاران را اینگونه جزا می‌دهیم. (۱۰۵)

قطعاً این همان امتحان آشکار بود. (۱۰۶)

و فدایِ او قربانی بزرگی کردیم. (۱۰۷)

و او را برای آیندگان باقی گذاشتیم. (۱۰۸)

سلام بر ابراهیم. (۱۰۹) این گونه ما نیکوکاران را جزا می‌دهیم. (۱۱۰)

قطعاً او از بندگان مؤمن ما بود. (۱۱۱)

و ما او را به اسحاق، پیغمبری که از شایستگان بود، بشارت دادیم. (۱۱۲)

و به او و به اسحاق برکت دادیم و از نسل ابراهیم و اسحاق، نیکوکار و ستمگر به خود، آشکار بودند. (۱۱۳)

برداشت از آیات ۹۱ ـ ۱۱۳ (بقیهٔ قضیهٔ حضرت ابراهیم علیه‌السلام)

سالک الی اللّه باید از قضیهٔ حضرت ابراهیم علیه‌السلام پندهایی بیاموزد.

۱ ـ حضرت ابراهیم علیه‌السلام آنچنان استقامتی داشت که وارد بتخانه شد و بتها را درهم کوبید با اینکه می‌دانست همهٔ مردم علیه او قیام می‌کنند.

۲ ـ سالک الی اللّه باید در مقابل دشمنان انبوه آنچنان استقامتی داشته باشد که امر به معروف و نهی از منکرش را ترک نکند.

۳ ـ در مقابل دشمنان باید عقایدی که برای او قطعی شده اظهار کند و برای آنها استدلال نماید و از هیچ چیز نترسد.

۴ ـ سالک الی اللّه باید در مقابل محکومیت‌های قضاوت جور، خود را به خدا واگذار کند تا خدا کید آنها را به خود آنها برگرداند.

۵ ـ سالک الی اللّه باید همیشه به سوی خدا برود و خود را از شایستگان قرار دهد.

۶ ـ اگر سالک الی اللّه کاملاً توانست استقامت کند و به راه انحرافی نرود و از خدای تعالی خواست که به او در رسیدن مقام صالحین کمک کند، خدا به او دوستان و فرزندان صالحی عنایت می‌فرماید.

۷ ـ سالک الی اللّه اگر به مقام صالحین رسید و رشد کاملی کرد، برای اینکه به خود او خدای تعالی بفهماند که به مقام خوبی رسیده، امتحان سختی برای او قرار می‌دهد.

۸ ـ سالک الی اللّه اوامر الهی را با جدیّت و دقّت ولو آنکه حکمتش را نفهمد انجام می‌دهد.

۹ ـ وقتی که سالک الی اللّه از امتحان خوب بیرون آمد، خدای تعالی کارها را برای او آسان می‌کند و آن قدر به او مقام و درجه می‌دهد که از نیکوکاران محسوب شود.

۱۰ ـ سالک الی اللّه اگر از امتحان خوب بیرون آمد، خدای تعالی سلامتی او را از جهت روح و بدن تأمین می‌کند و او را می‌ستاید. زیرا خدای تعالی شکور است.

۱۱ ـ سالک الی اللّه اگر از امتحان خوب بیرون بیاید، خدای تعالی حتّی به فرزندانش توفیق بیشتری عنایت می‌کند تا آنها از خوبان باشند.